

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Social

اجتماعی

انجمن اجتماعی زحمتکشان افغانستان

۱۶ اکتوبر ۲۰۱۱

مکیدن خون زحمتکشان افغانستان توسط دولت ظالم ایران

ایران کشوری است که امروز افغان های زحمتکش به خاطر کار به آنجا می روند. از آنجائی که دولت فعلی در ضمیرش نمی تواند احساس همدردی با زحمتکشان را داشته باشد، لذا عده زیادی از زحمتکشان وطن ما عملاً بیکار مانده و هیچ راهی ندارند جز این که به کشورهای همسایه بروند تا بتوانند لقمه نانی برای خانواده های شان پیدا کنند.

اما دولت ظالم ایران که دولت آخوندهای پولدار و زمیندار و باغدار است و دشمن زحمتکشان ایرانی و افغانی می باشد، در همین کابل زحمتکشان ما را آزار و اذیت می کند و خون آنان را با گرفتن پول های زیاد به این نام و آن نام می مکد. وقتی زحمتکشان بخواهند به ایران بروند، یا باید ماه ها پشت دروازه سفارت ایران انتظار بکشند و یا هم باید از بازار سیاه در بدل دو هزار دالر ویزه دریافت نمایند.

دولت ظالم و ستمگر ایران به خاطر رفتن زحمتکشان افغان به این کشور قوانینی ساخته است که از بی رحمتترین قوانین جهان به شمار می رود. سفارت آخوندهای ایرانی در کابل، ویزه برای زحمتکشان را به تجارت پولزا تبدیل کرده است و کارگران افغان ناگزیر هستند که از آزمایش خون گرفته تا خرید تکت طیاره و همه چیز را فقط در جاهائی انجام دهند که مربوط به ایرانی ها و یا نمایندگی های شان می باشد. مثلاً آزمایش خون در کلینک ایرانی ها صورت می گیرد، تکت طیاره باید از شرکت هوائی ایرانی خریده شود و قبل از دادن ویزه از هر زحمتکش افغان ۲۰ الی ۲۵ هزار افغانی می گیرند.

و اگر زحمتکشی نتواند این پولها را بپردازد و بخواهد خود از راه قاچاقی به ایران به خاطر کار برود، باید منتظر گلوله های سپاه پاسداران ایران باشد و از همین افغانستان باید مرگ خود را قبول داشته باشد و اگر زنده برسد باید حداقل یکسال تمام کار کند تا پول قاچاق را بپردازد.

زحمتکشان ما وقتی به ایران می رسند با توهین و تحقیر دولت ظالم آخوندی ایران روبرو می شوند. بدترین دشنام ها را نثار زحمتکشان می کنند، گاه آنانرا از بلند منزل ها پائین می اندازند، گاه به زندان می برند و گاه رد مرز می کنند و زمینه کارهای آسان را از آنان می گیرند و شاقه ترین کارها را به وسیله زحمتکشان ما انجام می

دهند. هرگاه به طاقت و نیروی ارزان کار شان ضرورت داشته باشند از آنان استقبال می کنند و هر گاه چنین ضرورتی نباشد آنان را از کشور شان به ده ها نام و اتهام اخراج می کنند. کودکان زحمتکشان افغان حق درس و آموزش را در ایران ندارند، از بیمه برخوردار نیستند، در شفاخانه ها پذیرفته نمی شوند، چون همه این چیزها با پول داده می شود و زحمتکشان ما آنقدر پول ندارند که به خاطر به دست آوردن این خدمات تأدیه کنند. کودکان افغان در پهلوی پدران و مادران شان مانند برده های کوچک در صفائی شهرها، باغداری، سنگ بری و خشت پزی با کمترین و ناچیزترین مزد مصروف کار می باشند.

ایران، کشوری است که با شعارهای دروغین «دو ملت مسلمان و برادر و همزبان»، فقط خون زحمتکشان ما را می مکد و کوچکترین احترامی به حقوق انسانی افغان های زحمتکش ندارد.